

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Ad vtramque fortunam parati exemplum aliud.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

vice S. Patritius nihil aliud dixit prater Grazagam. Reportantibus autem illis interrogavit Daire seruos suos dicens: quid dixit Christianus ille, quando reportastis aneum? At illi dixerunt Grazagam. Et ille respondens dixit: mirabilis est homo iste, qui nihil aliud dixit quam Grazagam, in dato, Grazagam in ablato. Ut video bonum est eius dictum Grazaga, & non malum. Reportetur ergo illi rursus aneum vas. Et remisit illi rursus scyphum argenteum dicens ei, sic tecum aneus tuus: Constans enim & incommutabilis homo es, & verbum bonum, non malum proferes. Insuper & partem illam agri, quam olim petisti, do tibi nunc, quam meliorem habeo, ut inhabites eam. Accipit ergo S. Patritius pradium optatum, & placitum sibi, & adificauit in eo monasteria, & habitationes religiosorum Virorum. In quo loco nunc ciuitas est Arithmache nominata, ubi sedes Episcopatus, & regiminis est Hybernie. En quam multum accepit Patritius, cui perinde fuit, siue ditaretur, siue spoliaretur: & quemadmodum Iob dixit; Dominus dedit, Dominus abstulit; ita Patritius, cum scyphum acciperet, Grazagam dixit: cum eum ammitteret, iterum Grazagam dixit. Utinam haec vox nobis in corde semper, & in ore esset, quam parum dolere nos ostenderemus, si aliquid nobis vel amicus, vel hostilis miles auferret? Grazaaga enim, si bene conijcio, aliud nihil fuit, quam Gratias ago, quod linguae Latinae non bene gnari Grazagam se audiuisse putauerunt. Itaque qui nouit penuriam & abundantiam esse à Deo, libenter vult ex eorum esse censu, qui Patritium imitantur, gratias agentes semper pro omnibus, in nomine Domini nostri IESV Christi, Deo & Patri. Magnus ille est, ait Philosophus, qui fictilibus sic utitur, quemadmodum argento: nec ille minor est, qui sic argento utitur, quemadmodum fictilibus. Infirmi est animi, Pati non posse diuitias: fortis, inopiam aequè, ac opes sustinere.

Ad hanc indifferentiam respexit & Psalmus illis verbis: Diuitia si affluant, nolite cor apponere. Ille igitur, inquit S. Augustinus, qui non habet, non ambiat; is qui habet, non superbiat. Et non dicit, nolite habere, sed cor apponere. Non enim damnat diuitias, sed cor appositum, quod scilicet non expendit, sed recondit. Vtrumque igitur licet bene agere, & Croesum & Irum. Oportet, inquit Teles Pythagoricus, sicut bonum histrionem, quamcumque personam poeta imposuerit, eam decorè exsequi & sustinere: sic & bonum virum quamcumque fortuna de-

Ephes. 5. 20.

VII.
S. Augustin;
sup. Psal. 62.

Laërt. in Zenone.

na dederit. Nam & haec, ait Bion, velut poëtria, aliquando primi, aliquando ultimi actoris personam imponit, est & cum Regis, & alias mendici. Et Zeno pronunciauit, esse nouo histrioni simile sapientem, qui siue Therfita, siue Agamemnonis personam acceperit, vtramq; decenter exprimit & imitatur. Sed multò magis sapiens Christianus, nam cum nihil magis æstimet, quàm Deum, credatq; quidquid Deus vult, non posse esse nisi æquissimum, sanctissimum, optimum, vtilissimum, ita suam voluntatem cum diuina coniungit, vnit, conformat, vt quàm primùm aliquid Deum velle, intelligit, illico & ipse velit; dicatq;: *Fiat voluntas tua, sicut in caelo, & in terra.* Quòd si sensus se opponit, & inferior homo contrarium suggerit, illico subiungit: *Non sicut ego volo, sed sicut tu.*

Matth. 6. 10.

Matth. 26. 39.

VIII.

Tertia denique classis eos habet, qui paupertatem sponte diuitijs prætulerunt, tamquam ad benè viuendum longè accommodatiorem. Quod quidem etiam Philosophi Ethnicorum fecisse, leguntur. Epiëterus patria Hieropolitanus, quàm pauper fuit, tam dijs & Philosophiæ se se amicum iudicauit. Anaxagoras Clazomenius, se pe dicebat: *Nemo simul & virtutes, & diuitias possidere potest.* Quamobrem amplum patrimonium suis sponte concessit, pauperq; studijs adhæsit, Laërtio teste. Qui etiam testatur, Socratem pauperem semper fuisse, fordiosq; palliolo contentum, nudis pedibus incessisse. Plato certè, vt Suidas refert, solam in

Sabell. lib. 8.

cap 5.

Volat lib. 15.

Anthrop.

Laërt. lib. 6.

Apul. in Flo-

rid.

Academia tenuit hortum, qui pars minima fuit eorum, qui illi successerunt. Hortus enim tres aureos namos pendebat: omnium autem proventus pòst, mille, aut plurium fuit. Democritus Abderites, nihil præter ingenium possedit: vel quia noluit, vel quia non debuit. Demonax Philosophus, qui floruit Adriano imperante, nullum vinq; viaticum sibi præparauit: sed cum esurirer, in proximam dómum, quàm aptam videbat, ingrediebatur, & victum ibi quaeritabat. Centenarius decessit, elatus publico sumtu, vt testatur Volaterranus. Diogenes Cynicus solitus est ioco dicere, sibi tragicas execrationes contigisse, quòd esset *ἀνέστος, ἀπολις, ἀπατεις, ἀναξὺς, ἀλαστὸς, καὶ ἠμαρτήσιος*: id est, *domo, ciuitate, patriaq; carens, pauper, erro, & in diem viuens.* Hac atq; hoc genus alia partim cum audiret à Diogene Crates, alia sibi mot ipse suggereret, deniq; in forū exiit, rem familiarem abiicit, velut onus stercoris, magis labori, quam